

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 407/ 2011

privind soluționarea contestației depusă de

SC .X. SA, în insolvență,

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr.907368/16.08.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./09.08.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/16.08.2011 asupra contestației formulată de **S.C. .X. SA**, cu sediul în .X., Calea X nr.X, județul .X., CUI X, prin SCA X & X conform împuternicirii avocațiale nr..X./2011, aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.06.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./27.06.2011 și privește suma totală de **.X. lei**, reprezentand :

- .X. lei accize pentru alcool etilic,
- .X. lei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare având în vedere că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.06.2011 a fost comunicată societății sub semnătură în data de

04.07.2011, iar contestația a fost înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în data de 02.08.2011 sub nr..X., conform ștampilei registraturii aplicată pe originalul contestației.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția X din Anexa 2 la OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. SA.**

I. Prin contestația formulată, societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr..X./30.06.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./27.06.2011 ca fiind nelegală.

Societatea arată că DJAOV .X. a emis Autorizațiile de utilizator final nr.X/24.12.2008 și nr.ROX/10.02.2010 în baza cărora a beneficiat de scutire de accize și a emis facturi fără accize, iar aceste autorizații au fost emise după data de 22.12.2008, data modificării Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal prin introducerea scutirii indirecte pentru alcoolul etilic denaturat tehnic utilizat în procesul de fabricație.

Societatea susține că în mod eronat organele de control au stabilit de plată accize pentru alcoolul etilic deoarece prevederile Codului fiscal sunt de strictă interpretare și sunt în acord cu Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice, iar Normele metodologice afectează scopul Directivei pentru că așa numita scutire indirectă reprezintă în realitate o taxă integrală, urmată de o restituire eșalonată, după 45 de zile de la utilizarea cantităților aprovizionate.

De asemenea, societatea precizează că nelegalitatea introducerii scutirii indirecte o dovedește faptul că începând cu 01.04.2010 s-a revenit la scutirea directă pentru alcoolul etilic denaturat tehnic utilizat în procesul de fabricație.

În aceste condiții, societatea arată că DJAOV .X. nu a suferit un prejudiciu prin neplata accizelor la antrepozitar deoarece avea obligația legală să le restituie agentului economic, ceea ce neutralizează obligația contestatoarei de plată a accizelor.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 27.06.2011 de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./30.06.2011, s-au constatat următoarele :

În baza prevederilor HG nr.1618/2008, pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat în perioada ianuarie 2009 – martie 2010, societatea nu poate beneficia de scutire directă deoarece nu deține calitatea de antrepozitar autorizat care funcționează în sistem integrat, respectiv utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări și, în consecință pentru cantitatea de alcool etilic tehnic denaturat achiziționat în această perioadă datorează accize în sumă de .X. lei. Pentru plata cu întârziere a accizelor au fost calculate accesorii în cuantum total de .X. lei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul vamale, se rețin următoarele :

cauza supusă soluționării este legalitatea obligării societății la plata accizelor pentru alcoolul tehnic denaturat în condițiile în care acest produs nu a fost achiziționat cu plata accizelor de la furnizor, iar contestatoarea nu a declarat accize pentru acest alcool aprovizionat.

În fapt, în perioada 2009 – martie 2010 societatea a achiziționat cantitatea de 243,54 hl. alcool etilic tehnic denaturat în baza Autorizațiilor de utilizator final nr.X/24.12.2008 și nr.ROX/10.02.2010.

Pentru alcoolul etilic tehnic denaturat achiziționat la prețul fără accize, societatea nu a declarat acciza. Facturile de achiziție a alcoolului etilic aveau mețiunea “scutit de accize”.

În drept, la art.200 alin.1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că :

“(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la [art. 162](#), atunci când sunt:

[...]

b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;[...]”.

La pct.22 alin.13) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se menționează că :

“(13) Scutirea se acordă direct pentru:

a) situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) din Codul fiscal;[...]”.

Incepând cu data de 22.12.2008 prevederile pct.20 alin.13) se modifică conform pct.20 din Hotărârea Guvernului nr.1618/2008 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 în sensul că :

“(13) Scutirea se acordă direct:

[...]

b) în situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal, pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.”

iar la pct.22 alin.33) din același act normativ se precizează că :

“(33) În situațiile de scutire indirectă, livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală”.

În temeiul acestor prevederi legale se reține că beneficiază de scutire directă de la plata accizelor numai antrepozitarii care funcționează în sistem integrat, în sensul că utilizează alcoolul etilic pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

Având în vedere prevederile legale și documentele aflate la dosar se reține că societatea nu utilizează alcoolul etilic pentru fabricarea de produse finite ci la producția de miezuit, parte componentă a semifabricatelor carcasă, astfel încât utilizatorii finali, alții decât antrepozitarii, care utilizează alcoolul etilic denaturat pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman nu beneficiază de scutire directă de la plata accizelor. În consecință, societatea avea obligația să achiziționeze alcoolul etilic la prețuri cu accize să declare acciza și să solicite organului fiscal teritorial restituirea acesteia, în conformitate cu dispozițiile pct.22 alin.34) din același act normativ, “Pentru

restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente”.

Societatea nu se poate prevala de faptul că este deținătoarea Autorizațiilor de utilizator final nr. nr.X/24.12.2008 și nr.RO.X./10.02.2010 întrucât regimul scutirii de accize pentru alcoolul utilizat pentru realizarea produselor finite de natura carcaselor pentru contoare este reglementat de dispozițiile normative mai sus explicitate care sunt de strictă aplicare și strictă interpretare.

Cu privire la criticile aduse de contestatoare în ceea ce privește nelegalitatea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, se reține că acestea nu pot face obiectul căii administrative de atac instituită de art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, societatea având posibilitatea să se adreseze instanței, cu respectarea procedurii prevăzută în acest sens.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul a obligațiilor vamale sub aspectul cotelor aplicate, numărul de zile pentru care au fost calculat accesoriile, însumarea produselor dintre baza de calcul, numărul de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată, contestația se va respinge ca neîntemeiată.

În consecință, având în vedere cele reținute și în temeiul art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform căreia „*Contestația poate fi respinsă ca:*

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic.

Deoarece în sarcina societății a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic, aceasta datorează și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii precum și în temeiul art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea **titlului IX** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C .X. SA** împotriva Deciziei de impunere nr..X./30.06.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize si Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentand :

- .X. lei accize pentru alcool etilic,
- .X. lei majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X